

{ אז נדברו }

פרשת ויקהל תשפ"ב | לסדר: "שבת שנתון לד'" | גליון מספר: 548

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בנקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת להחזר מס
(ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

למה היהדות עושה כ"כ עסק מכסף?? פרשת שקלים (חדשים)!

נמצאים אנו בפרשת שקלים!!! יש את הוורטים הידועים על פרשת שקלים... את העניין של החצי והעשיר לא ירבה והדל לא ימעט... אבל אני רוצה לגעת בנקודה הרבה יותר רחבה...

פרשת שקלים מלמדת אותנו את קדושת הכסף!!! מה הכוונה??

התורה מלמדת אותנו את הערכים של החיים... יש את קדושת התורה!! יש את קדושת הארץ!! ויש את קדושת השבת!! ויש כמובן את קדושת החיים!! ויש אתה קדוש ושמך קדוש... אז זהו שבפרשת שקלים התורה מלמדת אותנו שיש גם קדושת הממון!!! אתה לוקח מחצית השקל... שבינינו... מדובר בכמה שקלים בודדים... ברגע שנתת אותם לעבודת המקדש... זהו!! אתה בפנים... יש לך חלק בקרבנות ציבור... אי אפשר לקחת לך את זה!!! זו מציאות!!! ובאותה מידה ההיפך... אם אתה מחזיק אצלך כסף שלא שייך לך... יש פה **מציאות** של כסף שלא שייך לך!! וזה לא צחוק... עלול להיות לזה השלכות מרחיקות לכת... אתה יודע מה??

לצורך העניין אני אתן לך דוגמא: שמעתי שיש כזה מנהג שלא להשתמש בארנק שהיה שייך למישהו אחר... נניח שהיה למישהו ארנק והוא קנה חדש וזרק את הארנק שלו ליד הפח... ואני מגיע ורואה ארנק יפהפה... **לא!!! אל תגע בארנק שלו...** אל תעזיז... למה?? כי ארנק של בן אדם מסמל את המזל שלו... ואם אתה לוקח את הארנק שלו... אתה כאילו "שואב" אליך את המזל שלו... חכה חכה... בלילה יתחילו להגיע אליך כל מיני רוחות ואתה גממור...

אז זהו שאני לא יודע מאיפה לקוח המנהג הזה והאם יש לו בכלל מקור... דבר אחד ברור לי כשמש בצהריים: אם יש לך **עשר שקל** ששייך לחבר שלך והוא נמצא אצלך שלא כדין!!! פשוט וברור שכאן אתה בהחלט משחק עם המזל שלך... **הההראית:** ברגע שמחצית השקל שלי נמצא במקדש אני שם!!! יש לי חלק ממוני בקרבנות ציבור!! **אז על אותו משקל...** אם עשר שקל של חבר שלך נמצא אצלך בתוך הכיס... ונניח שנגזר עליו בר"ה שהוא יפסיד את ממונו ועליך לא נגזר!!! ותכל'ס... אתה הלכת למחסני חשמל... קנית מכונת כביסה ב-3000 שקל... ועשר שקל מתוכם זה היה של חבר שלך... ופתאום המכונת כביסה התקלקלה!!! למה?? כי נגזר עליך להפסיד כסף...?? לא! נגזר על **חבר שלך** להפסיד... מה נעשה שעשר שקל במכונת כביסה הזו שייך לחבר שלך... העשר שקל הזה הוא מספיק דומיננטי שיהיה לו **חלק ממוני** במכונת כביסה שלך כדי לקלקל אותה... אין לי שום ספק בחידוש הזה!!! **זה ברור לי כשמש בצהריים!!!** אתה יודע מה? זה אפילו פסוקים מפורשים בתורה... כשקורח ועדתו הלינו על משה רבינו... משה רבינו מתפלל לה' אל תפן אל מנחתם!!! אומר רש"י במקום: יודע אני שיש להם חלק בתמידי צבור, אף חלקם לא יקובל לפניך לרצון, תניחנו האש ולא תאכלנו... מה כתוב כאן?? משה רבינו יודע שעדת קורח חוטאים!! וממילא החלק שיש להם בקרבנות ציבור (מהמחצית השקל שהם שילמו) הוא כעת רק מזיק לכלל ישראל... אבל מה נעשה... זו מציאות!!! יש להם חלק ממוני בקרבנות ציבור... ואת זה אי אפשר לקחת מהם... ולכן אין ברירה... משה רבינו מתפלל לה'... 'שה' פריש את החלק שלהם בצד בנפרד ותניחנו האש ולא תאכלנו... על אותו משקל: אם אתה מחזיק מאה אלף שקל בידיים ועשרת אלפים שקל מתוכם זה כסף לא ישר... כסף ששייך למישהו אחר... זה כסף שאין בו ברכה!!! (ממה נפשך: לך בודאי אין ברכה בכסף הזה כי הוא לא שלך... ולמי שהכסף הזה שלו בודאי הוא לא ראה ברכה בכסף הזה... הראיה שהכסף הזה לא אצלו משום מה...) ואם אתה לא תפריש אותו ותבדיל אותו משאר הכסף... אז אל תתפלא אם פתאום לא תהיה ברכה בכסף הזה למרות שאתה נותן מעשרות ועושה צדקות... כי עם כל הכבוד... זה לא הכסף שלך!!! ברכת והיריקותי לכם ברכה עד בלי די נאמרה על ממון שלך... ולא כשהממון של השני נמצא אצלך שלא כדין...

זה מה שנקרא: **קדושת הכסף!!!** התורה מתייחסת ברצינות תהומית **לבעלות ממונית!!**

איך מישהו פעם העיר לי... למה אתה מדבר יותר מידי על כסף?? צחקתי ואמרתי לו: יש עוד מישהו שמדבר הרבה על כסף... אתה יודע מי?? השולחן ערוך!!! יש טור שלם של שולחן ערוך חושן משפט שכל הנושא שם זה כסף כסף כסף... **אה... מה צריך לדבר כ"כ הרבה על כסף??** בא נשאל ככה: גם יעקב אבינו מדבר הרבה על כסף... ממונו חביב עליו יותר מגופו וכו' וכו'... לעומת זאת עשיו... אף פעם הוא לא דיבר על כסף... אתה יודע למה?? כי עשיו לא צריך לדבר על כסף... פעם בחודש חודשיים הוא יוצא ל"סידורים"... עומד בפרשת דרכים ומלסטם את הבריות... במקום לעבוד 21 שנה בצאן לבן... ברגע אחד של פחד הוא לוקח לבן אדם את כל הכסף שהוא עבד עליו שנים... בטח... כשככה זה נראה.. בשביל מה צריך לדבר כ"כ הרבה על כסף... אני יכול להביא כסף בשניות.

כן... יש כאלו שכל היום מדברים על כסף... למה?? כי הם מאמינים בקדושת הכסף!!! שכסף צריך להגיע בישירות!! כסף צריך להגיע מידי המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה בישירות ובכשרות... ומי שזהיר בדיני ממונות... הוא באמת מדבר הרבה על כסף... כי כסף אצלו זה עבודת ה'...

אבל אני?? אני רק דורש דירה!!! וזהו... במשפט אחד סיימתי לדבר על כסף..

בטח... שודד ים לא צריך לדבר הרבה על כסף... בשניה אחת הוא מרוקן כיסים של אנשים...

הגיע הזמן שנפנים את המסר הנרחב שטמון בפרשת שקלים: **בכסף יש משהו קדוש!!!** כסף זה משהו שצריך להיות נקי וזך... והיה מחניף קדוש מטומאת גזל... (במילואים של פרשת תצווה יש קרבן חטאת מיוחד לטהר את המזבח מכל נדנדו גזל...) זה לא חכמה לקבל כסף בצורה לא ישרה... גם אם קבלת דירה מהשווער.. גם אם הצלחת לעשות קומבינה ולהיות רשום בכמה מקומות כדי לקבל מילגה מוכפלת... בסופו של דבר יש פרשת שקלים!!! והעשיר לא ירבה והדל לא ימעט... החלק שלך לא ישתנה... כסף זה לא ביזנס... כסף זה אוצר שלא יוצא אף פעם מידי של הקב"ה...

מחממים מנועים לקראת מסכת יבמות--ה"קשה" הזו...

מתנצל: יש לי **יותר מידי הרבה** מה להגיד על מסכת יבמות... (סליחה שאני לא מדבר על הסיום המרגש של סדר מועד... את זה נשאר את זה לפני הבית... מה נעשה... אנחנו יותר מידי עוסקים ביום שאחרי) **אני רוצה להתמקד בנקודה אחת די כללית שהיא קשורה לאו דווקא למסכת יבמות...** מסכת יבמות נקראת מסכת **קשה**!! בפירוש!! באופן הכי רשמי!! המסכת הכי קשה!!!

אז זהו... שאני מרגיש היימשיש לדבר על הנושא של **קושי**... כי בעבר הייתי קשה הבנה עצום ואני אלוף בלהבין מה זה **קשה**... ישתבי שעות מול גמי ולא ידעתי אפילו איפה לפסק את המשפטים... אני זוכר את הרגעים האלו שני יושב מול הגמי ובוהה... מקטט את המצח... וחוזר שוב... ולא מבין... ומהמקום הזה שהייתי בו **אני רוצה לגלות לך סוד כמס:**

אליבא דאמת אין כזה דבר גמרא **קשה!!!** הגמי היא לא באמת דבר כ"כ **קשה**...

מה אני מתכוין? אז ככה: באופן כללי יש הבדל בין קשה של **מבוגרים** לקשה של **צעירים!!!**

כשצעיר אומר קשה לי הוא מתכוין למשהו אחד, וכשמבוגר אומר קשה לי הוא מתכוין למשהו אחר לגמרי... **מה ההבדל?** ילד הוא באמת מוגבל... יש דברים שהם באמת מעבר ליכולות שלו... לדוגמא: ילד שאומר קשה לי להרים שק תפוח"א עשר קילו... הוא באמת לא יכול!! הוא עדיין ילד... הכוחות הפיזיים שלו מוגבלים ויש משימות שהם למעלה מגבול היכולת שלו... לעומת זאת מבוגר שאומר... קשה לי להרים שק תפוח"א... אתה מבין לבד שהוא מתכוין למשהו אחר לגמרי... זה לא שיש לו באמת קושי פיזי להרים את זה!! זה לא שהוא באמת מוגבל ולא יכול להרים את זה!! רק מה? אין לי כח... כבד לי... לא מתחשק לי... אני לא בשביל לסחוב עכשיו כזה כובד... תבא אחרי החגים- במאי...

אתה מבין את ההבדל בין קשה לי של צעיר לקשה לי של מבוגר???

אותו דבר בלימוד... ילד או בחור צעיר... המוח שלו לא תמיד בשל מספיק כדי להבין דברים קצת מסובכים... אם תלמד עם ילד מסכת יבמות והוא יגיד קשה לי להבין... יתכן שהוא פשוט לא מסוגל להבין!! זה גדול עליו... לעומת זאת כשבן אדם מבוגר יושב מול גמי יבמות ואומר קשה לי... זה לא קשה מהסוג של ילד!! זה לא שזה מעבר ליכולות ההבנה שלי...

רק מה?? זה דורש ממני מאמץ טיפה יותר גדול... ולא מתחשק לי להתאמץ...

למה כ"כ חשוב לי להגיד את זה?? אספר לך בנימה אישית: אני די מתבייש לספר... אבל היות ויש לי משקעים מהעבר מגמרות קשות... לכן כל הזמן ברחתי ממסכת יבמות... רק פתחתי יבמות פתאום המילים ירצו לי מול העיניים... ובמשך שנים מסכת יבמות הייתה החולשה שלי... שאני רק רואה את מסכת יבמות בצד אחד של המדרכה אני עובר למדרכה השנייה... והנה עכשיו... כבר לפני שנה לקחתי בחשבון שהולכים ללמוד מסכת יבמות בתוך היום... אמרתי לעצמי: אני חייב כבר לעשות את הקרח עם מסכת יבמות... אני רוצה ללמוד את זה עוד לפני שלומדים בדף היומי... כדי שכשי אדע להעריך לזה... אולי באמת צריך להזהיר את כולם שלא יעזו להתקרב למסכת הזו כי היא קשה... ותכלס... התחלתי ללמוד איתה והבנתי!!! בטח שהבנתי!!! והיא מסכת מתוקה מדבש ונופת צופים... ואני אומר לך שגם אתה תבין **וזה לא קשה!! מבטיח לך!!!** רק מה פתאום קלטתי?? ש-לנו היותר מבוגרים... עדיין תקוע לנו בראש מהילדות ששכשאוברים לך על מסכת שהיא קשה המשמעות היא **שאי אפשר להבין אותה!!!** אי אפשר!!! חסום!!! מעבר לגבולות היכולת!!!

אז זהו שלא!!! בתור ילדים זה נכון... ילד באמת לא מסוגל להבין כל דבר... יכולת ההבנה שלו מוגבלת... אבל מבוגר??? תעשה לי טובה... יש לך חשבון בנק?? אתה יודע איך עובד סילוק האשראי? סליחה... אתה יודע לבדוק מד מים... אתה משלם משכנתא...?? אתה מבין איך זה עובד? אם אתה מבין את זה... אז אתה יכול להבין גם מסכת יבמות!! יבמות לא יותר מסוככת מכל חשבון אחר שכל בן אדם מבוגר נורמלי צריך לעשות בחיים... המסכת הכי קשה בש"ס... היא מסכת שאפשר להבין אותה... בפירוש אפשר!! רק מה?? צריך טיפ טיפה להתאמץ יותר... ואם אתה לא מוכן להתאמץ ואתה אומר קשה לי... בסידור... אז יש פה עצלות... החלטת להתעצל... אבל אל תקרא לזה קושי של חוסר הבנה... זה לא קושי מהסוג של הילדים... אלא קושי של מבוגרים שלא בא להם להתאמץ...

יש לי שאלה: אני לא יודע לפרט מחשבון!! אני גם לא מבין את המינימום מושגים של מינוס ופלוס בחשמל... כל פעם שמישהו ניסה להתחיל להסביר לי... אמרתי לו: תעשה טובה... לא הצקתי לך... אל תציק לי... עכשיו: אני שואל אותך: זה כ"כ קשה להבין?? **מסתמא שלא!!!**

אז למה זה כ"כ קשה לי?? **כי אין לי סבלנות לזה**... אין לי את המינימום עצבים וסבלנות להקדיש חמש דקות נוספות להקשיב לאדון חשמל שבא לתקן לי פה משהו... זה סוג הקושי שלי להבין דברים כאלו... **וזה בדיוק הקושי של מסכת יבמות... אז כונו!** מסכת יבמות היא מסכת קשה!! בפירוש קשה!! ומה הקושי שלה?? שמי שיתקש לא להשקיע אפילו עשר דקות נוספות בשביל להבין איך הדברים עובדים... הוא באמת לא יבין... (אני מדבר בעיקר ביחס ל-23 הדפים המסוימים והיותר "קשים" של יבמות)... אבל אל תקרא לזה מסכת קשה!!! המסכת לא יותר קשה מכל חשבון הכי קטן שאתה צריך לחשב (כמה לשלם למטפלת וכמה לקזז מזה לימי שלישי שבדיוק הוצאת אותו יותר מוקדם)... עכשיו חוץ מזה... מסכת יבמות בין הייתר יושבת על סוג מסוים של חשיבה!! מה שנקרא: **חשיבה משפחולוגית**... משפחולוגיה זה סוג של חוש... יש כאלו שמאוד אוהבים משפחולוגיה... יש שפחות... ויש שלא מסוגלים לסבול את זה... וזה אני... **אבל בא נגיד את זה ככה**... מי שיועד להגיד בחתונה של צאנז... מכמה פעמים וזכמה צדדים החתן הוא אייניקל של הדברי חיים... או כמה פעמים החתן מבית ויוניץ הוא אייניקל של הסבא קדישא אהבת ישראל... מי שיועד לעשות חשבונות כאלו... עליו נאמר: חילך לאורייתא... ולא צריך להגיע לחסידים... יש מושג שנקרא "דו שיח של שני זקנים מרוקאים שנפגשים... סבא שלי... דוד שלי... נכד שלי... גיס שלי... הוא הסבא רבא של פורטונה... מי שיועד לחשבן כאלו חשבונות... קדימה!! יבמות זו המסכת שלך...

אז אני דווקא לא חזק בזה... ובכל זאת אני מתקש לטעון שמסכת יבמות מבחינה מסוימת יותר קלה ממסכתות ביצה תענית מגילה מועד קטן תגיגה... זה נשמע לך מוזר... אבל אתה תסכים איתי... כי מסכת יבמות זה עקרון מסוים... שאם רק היה לך סבלנות הייתי אומר לך את זה פה בכמה משפטים... ואם קלטת את העקרון... זהו... אתה בפנים... אתה כבר יודע לחשבן את הכל לבד... משא"כ בכל המסכתות היותר קלות... דווקא בגלל שהם קלות יש בהם אוסף של מלא מלא פריטים... מלא מימרות... ולכן דווקא מסכת יבמות שיש בה עקרון אחד היא יותר קלה!! מי שזוכר... כשהייתי בבית ספר יש מקצוע שנקרא מתמטיקה!!! לי מתמטיקה היה מאוד מאוד קשה... פשוט לא הבנתי... אבל מי שכן הבין... זה הכי קל בעולם!! כי ברגע שהבנת את העקרון אז גמרנו... אין פה אפילו מה לזכור... לא כך בכל שאר המקצועות שיש חומר לימודי... יש הרבה מה לזכור... אתה מבין את ההבדל? אז זה בדיוק הרעיון של יבמות!! צריך נכונות נקודתית לקלוט את העקרון ואתה בפנים...

מה ה'סקופ' הגדול של פרשת ויקהל???

יש את התמיהה הנצחית שמלווה אותנו מידי שנה כשמיגיעים לפרשת ויקהל... פרשת ויקהל נראית לכאורה פרשה **מיותרת!!!** חלק נכבד מפרשת ויקהל... התורה פשוט **חזרת מילה במילה** על מה שכבר כתוב בפרשת תרומה... בינינו... זה נראה ה"ו מיותר... בשביל מה לחזור על אותם "שלושה גביעים משוקדים" ועוד "עשר אמות אורך הקרש" עוד פעם??

אז זהו!!! שאני אגלה לך סוד...

אתה יודע למה פרשת ויקהל נראית לי פרשה מיותרת??

אני אסביר לך מאוד מאוד פשוט: בראש שלי ושלך נתפס שאם בפרשת תרומה ה' מדבר ברור ומצוה אותנו **ועשו** לי מקדש... **ועשית** ארון... ואת המשכן **תעשה** עשר ריעות...

נו... אז מה כבר יכול להיות?? אם ה' ציוה בטח הם עשו מה שה' אמר... מה... לא?? מה חשבת?? מה מצוה ואומר מה לעשות ועם ישראל הסתכלו בעיני עגל וחבקו ידים ולא עשו כלום... ברור שאם ה' ציוה לעשות אז... אז בטח עשו... **לכן!!!** אני מציד... כבר מפרשת תרומה קבלתי עדכון שהמשכן נבנה... מבחינתי כבר ממזמן היתה הקמת המשכן... **ואז!!! לפתע מגיע פרשת ויקהל...** והתורה פתאום "זוכרת" לתאר בדרמטיות... תקשיב... **הם עשו את זה!!!** הם **עשו** את המשכן!!! אני מציד לא מבין: מי חשב שלא?? מה... חשבת שה' יצוה לעשות משכן ו... ו... ועם ישראל לא יעשו?? באמת חשבת שזה לא יקרה??

אז זהו!!! שתתפלא לשמוע שהתורה כן!! כן רואה לנכון לבשר לנו ולעדכן אותנו בתגלית המרעיעה שאכן אל תשאל... ה' ציוה ו... **והם עשו!!!** והם עשו בדיוק מה שה' אמר, כאשר ציוה ה' את משה...

אה... אתה שואל מה החידוש הגדול?? מי חשב אחרת???

סליחה אדוני היקר... אפשר בבקשה לשאול שאלה אישית... אתה לא צריך לענות לי... ה' ציוה אותי ואתך לשמור על העיניים... אנחנו עושים את זה? בטוח?? לגמרי לגמרי? כאשר ציוה ה' את משה...? ה' ציוה אותי ואותך לא לדבר לשון הרע... וה' חזר על זה כמה פעמים ואמר לנו שהנושא הזה מאוד חמור אצלו... בינינו... אני ואתה מושלמים בזה? אנחנו לא לא לא מדברים לשון הרע אף פעם?? אני לא יודע מה קורה אצלך... אבל אצלי... לצערי הרב יש עוד הרבה מה לעשות בנושא... ואתה יודע מה... עזוב שמירת העיניים ולשון הרע... למה לדבר על נושאים מביכים... בא נדבר על משהו הרבה יותר פשוט... ה' ציוה אותנו בעשרת הדברות **להאמין בו!!!** נאר אמונה און בורא כל עולמים... להאמין שהכל ממנו... ולא לחמוד מה שיש לשני כי הכל בגזירת עילון... לא לפחד מאף אחד כי הכל משמים... נו... אנחנו חיים את זה??

אאאאאאאא... לא בדיוק... חצי חצי...

אה... אבל איך זה יכול להיות?? הרי ה' דיבר ברור!!! ה' ציוה אותי להאמין בו!! ובעיקר דיבר איתי על זה וגילה לי שהכל ממנו יתברך ואני הרי מאמין ל-ה'... (לא רק מאמין **בו** אלא גם **לו**) אז למה בשטח ביום יום... אני לא תמיד חי את זה ומשנן את זה?? הרי ה' ציוה את ה'!!! ה' ציוה אותנו לשבת וללמוד תורה ולא להקטין את החבר... ואיכשהו היצר הרע מגיע באלגנטיות ומשהו שם קורה... איך זה באמת קורה?? (הרי אני לא מדבר עכשיו על מי שאין לו יראת שמים... אני מדבר על הידאים ושלימים שבינינו... שגם לנו יש כל מיני פקשושים...)

להיות מעודכן בנעשה בממשלה או עדיף שלא???

ברשותך קורא יקר: אני רוצה לשתף אותך בתהליך אישי שעברתי עם עצמי בכמה שנים האחרונות... סוג של שינוי גישה בחיים... מעניין אותי איך אתה תראה את זה... האם זה הלכתי קדימה או אחורה....

ובכן: הכל מתחיל (בזכות) מהממשלה הרעה שקמה עלינו בחצי שנה אחרונה... שהציבה לעצמה מטרה להתנכל ולהעיק לכל דבר שבקדושה... מדובר ברשעים שמנסים כל הזמן לחבל בכרם ה'... ובשבוע האחרון פתאום נזכרתי שלפני שמונה שנים בערך עברנו תקופה ממש דומה!!! מי שזוכר... גם אז קמה ממשלה שכל מגמתה היה נגד היהדות... וזה היה גם אותם פרצופים פחות או יותר... גם אז הציבור החרדי עבר תקופה לא פשוטה בכלל... (היה אז את הפגנת המיליון למי שזוכר... היו ימים...) ואז!!! בסקרנות אישית נוסטלגית... סיקרן אותי לחזור אחורה ולראות מה כתבתי אז- בעלון אז נדברו באותם ימים... התחלתי לנבור בעלונים ישנים של אותה תקופה... **והייתי המום!!!** כמעט בכל מאמר שני מוזכר יאיר לפיד ובנט... ואווי... איזה נורא ואיום... ה' ישמור ויציל... וה' יושיע אותנו בקרוב מכל אויבינו ומבקשי רעתנו... **וככה במשך שנה וחצי!!!** כמעט בכל עלון יש לכה"פ מאמר אחד שמדבר על הממשלה הנוראית הזו ואווי... מי יקום לי עם מרעים... רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים... הבט ימין וראה ואין לי מכיר... בקיצור: אל תשאל... קול נהי נשמע מציון איך שודדנו... ואוי לאזניים שכך שומעות...

והנה אני עכשיו שמונה שנים לאחמ"כ... אני פתאום מסתכל על עצמי!! רגע... מה קורה פה... כבר למעלה מחצי שנה שקיימת כאן ממשלה מזעזעת שהיא ממש בבחינת "צא ולמד מה ביקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו..." ויודעי דבר טוענים שהממשלה הזו עוד יותר רעה ויותר ומתנכלת ליידישקייט מאשר הממשלה שהייתה לפני 8 שנים... (זה נכון??)

ואילו אני- אני כעת חוזר לעצמי... אני פה בעלון כמעט אף פעם לא מדבר על זה... לא נעים לי לומר אבל הנושא של הממשלה והגזירות כמעט ולא עומד לי בראש... שלא תבין: זה לא שאני מנותק לגמרי מכל היות העוה"ז... אני שומע פה ושם... קורא פה ושם... ואפילו מזעזעזע פה ושם... אבל זה תופס אצלי מקום מאוד מסוים בראש... זה לא אופף אותי אפילו לא רבע ממה שהיה אז... אז הייתי כל כולי סחוף ודווי מהממשלה... ועכשיו... לא יודע... מידי פעם אני אולי נזכר בזה...

כמובן שהשינוי הגדול מתחיל מבחירה אישית שלי שהיום אני כמעט ולא קורא עיתונים ומאוד ממעט לשמוע את המידע (גם המסונן ביותר...) ממילא אני פשוט לא בעניינים... **עד כאן השינוי שעברתי בשנים האחרונות!!!**

ועכשיו אני שואל אותך: מה נראה לך... מה יותר נכון... מה יותר נורמלי...

האם איך שהייתי לפני שמונה שנים... או איך שאני עכשיו???

איך יותר נכון לחיות?? האם כמו שאני עכשיו... לא מעודכן... לא יודע... לא מעניין אותי... חי את העולם הפנימי שלי ומשתדל לעבוד את ה' בעבודה האישית שלי... או!!! או איך שהייתי לפני שמונה שנים ש... שהייתי מעורב בכל מה שקורה ומתפתח והגזירות והיה יותר איכפת לי כבוד שמים...

יש פה שני צדדים... מצד אחד ההיגיון הנורמלי אומר שאיך שהייתי פעם זה יותר נכון... **ואני אתן לך דוגמא להמחיש את זה:** לפני חודש וחצי בערך... כשפתאום מוצרי החד פעמי התייקרו וגם השתיה התייקרה (וגם דיברו על ההתייקרות במעונות...) פתאום כתבתי על זה מאמר... איך שליברמן הזה עושה ככה וזה לא בסדר וכו' וכו'... **ואז מישהו עורר את תשומת לבי:** סליחה אדון אז נדבר... הפירצה החמורה בגיור ופרומי לא מעניינת אותך... רמיסת גופי הכשרות לא שווה אצלך מאמר בעלון... כל ה"חירופין וגידופין המענין נפש השומען" שנאמרים מידי יום במליאת הכנסת לא שווה אצלך התייחסות... רק מה?? ההתייקרות של החד פעמי וגזירת המעונות?? זה מה שמוציא אותך מהכלים... זה הנושא?? אני מודה ועוזב: קבלתי את הנזיפה!!! עניתי לו: תשמע... אתה צודק!!! אין לי מה להגיד לך... **רק מה... מה בכל זאת הסיפור שלי???** איך יכול להיות שחד פעמי מעניין אותי יותר מכל היידישקייטי?? **מסיבה פשוטה:** היות ואני כמעט ולא קורא עיתונים... אז אני לא בעניינים... אני לא מעורב ולא מעורה וממילא זה לא מונח לי בראש... רק מה?? יום אחד הגעתי למכולת לקנות כוסות חד פעמי ואני רואה שמחכה לי ד"ש מליברמן... את זה אני כבר כן פוגש... אז... אז כתבתי על זה!!!

אל תשכח... את המכולת אני פוגש כל יום... הרבה יותר מאשר העיתון... לכן כתבתי על קפיצת המחירים כי את זה אני פוגש ואילו את שאר הגזירות לא... **אתה מסכים איתי שזה לא לגמרי לעניין???**

זה מצד אחד!!! ואילו מצד שני---- **יש פה גם צד שני!!!**

וכאן אני רוצה להגיד לך משהו... אבל חשוב לי להדגיש מראש: שלא מקובל לחשוב ככה!!! החינוך החרדי המוכר שגדלנו עליו לא מתואם עם מה שאני הולך להגיד עכשיו... **הרי כך:** אני גדלתי בעיר מעורבת... ראיתי חילולי שבת מול העיניים מידי שבת בשבתו... ראיתי חילונים מול העיניים... ידעתי שהם קיימים!!! גדלתי על זה... וממילא גדלתי על חינוך מסוג של של "אני וביתי נעבוד את ה'..." מה ששמעתי בבית זה **שאנחנו** זכינו להיות חרדים לדבר ה'... ולכן **אנחנו** צריכים לשמור שבת **ואנחנו** זוכים לקיים מצוות ולעשות רצון ה' למרות שיש כאלו שלא עושים רצון ה'... ולא נותר לנו אלא להתפלל עליהם שהם יחזרו בתשובה ואבא שלי היה יוצא בערב ללב לאחים כדי להשיב יהודים לאביהם שבשמים...

ממילא בתפיסה שלי... גדלתי על חינוך של עבודה **עצמית!!!**

שתיבין: אני מגיע לעיר החרדית ואני רואה שנלחמים ונאבקים נגד חנות של פלאפונים לא כשרים... (וזה כמובן מאבק חשוב וה' יעזור שיצליח...) אבל אני לא גדלתי על מאבק מסוג שכזה... כי אצלנו החנות טלויזיה זו היתה עובדה!!! יש פה חנות טלויזיות זה לא נושא לדיון... אין פה מה להיאבק שישגרו את החנות... רק מה כן?? המאבק היה **אישי!!!** אני הייתי עסוק ב**להיאבק עם עצמי...** שאני!!! אני לא אסתכל בחלון ראוה של כל הטלוויזיות הפתוחות שם... ויום אחד אני מגיע לבני ברק... ואני רואה שנאבקים... מה יש?? יש פה חנות של פלאפונים לא כשרים!!!

נו... אז מה אתה נאבק?? אנחנו נאבקים לסגור **להם** את החנות!!!

הופה!!! בשבילי זה היה חידוש. אני לא כ"כ מכיר מאבקים **נגד אחרים...**

אותו דבר חילולי שבת... גדלנו על חילולי שבת... אף פעם לא ניסינו למנוע חילולי שבת (חוץ ממתי שחיפשנו עקשעו...) אז מה כן?? נאבקנו **עם עצמנו** לחיות את השבת למרות החילולי שבת... אותו דבר בחידר... המנהל חידר שלנו אף פעם לא ניהל מאבק נגד הבעלי בתים... אדרבה... אבא שלי בתור אברך ניהל מאבק מול עצמו להישאר אברך למרות שהוא מהבודדים... בקיצור: מי שמתגורר בעיר מעורבת אין לו מה להיאבק מול אחרים... ממילא באופן טבעי הוא עסוק בעיקר עם עצמו. בלהיאבק **מול עצמו...** ולשמור **על עצמו...** ולעשות עבודה בעיקר **עם עצמו...**

לעומת זאת מי שגדל בעיר חרדית... פחות פוגש את המאבק עם עצמו... וממילא הוא בעיקר פוגש את המאבק מול אחרים!!!

בקיצור: חונכתי לעבודה עצמית!!! שעיקר העבודה שלי היא ביני לבין עצמי... (אגב: שלא תבין... אני בעצמי לא הייתי טלית שכולה תכלת... אני מדבר בעיקר על **החינוך שקבלתי!!!** מה אני בעצמי הייתי?? עזוב... גם אני גררתי פחים לכביש... אבל לכה"פ לא חשבתי לרגע שזה מגיע ממקום של חינוך... אלא ממקום של נטו וילדער...)

עכשיו: יום אחד האפרוח יצא מהקן... ואז הגעתי לעיר החרדית הגדולה... ואז גיליתי עולם חדש וקסום... יש עולם חרדי ורוד ששם הכל בסיידר... שם אין חנות טלויזיות ואין חילולי שבת... אתה לא צריך לעבוד מידי קשה **עם עצמך...** רק מה? מידי פעם אם מישהו פותח חנות של טלויזיות ? ! צריך לשבור לו את החנות!!! מישהו מחלל שבת?? צריך לחסום לו את הכביש... בקיצור: צריך לחנך **את השני!!!** הציונים האלו... החילונים האלו... המודרניים האלו... והאייפוניסטים האלו...

זה שפאן מוכר!!! לדבר מהבוקר עד הלילה **נגד השני...** כמה **הוא** גרוע וכמה **הוא** לא בסדר... וכמה צריך להוקיע **אותו** ולהילחם ולהיאבק **נגדו...** ויש לציין שזה דווקא מאוד מצא חן בעיני... למה לא... לחנך את השני זה חיים הרבה יותר קלים מאשר להתמקד עם עצמך...

וממילא לפני שמונה שנים ברגע שקמה ממשלה של יאיר לפיד והוא נלחם נגד היהדות... אז מה היה

בבחמורה כמו נח... אבל אני עדיין לא באמת יהודי?? האם יש לך תשובה על השאלה הכ"כ בסיסית שלי... **מה זה יהודי???** בקיצור: אנחנו נאבקים על הזהות היהודית של הרפורמים וצועקים גיוואלד על איזה ח"כ כהנא שאין לו ערכים מינימליים ב-מיהו יהודי... **ואני ואתה???** אנחנו כן יודעים משהו על היהדות שלנו?? **אז שלא תבין!!!** הנציגים שלנו צריכים להילחם נגד הפירצה הזו גם אם הם לא יודעים לענות על השאלה שלי... כי סו"ס זו פירצה וצריך להיאבק נגדה וטוב שיש לנו נציגים שעושים את העבודה הזו... אבל אני... שאני לא מקבל משכורת להיות שם... מי אמר שאני צריך לעקוב גיוואלד על מי שלא יודע מיהו יהודי... בו בזמן שאני בעצמי לא יודע הרבה יותר טוב ממנו במה זה מתבטא שאני איש יהודי... הנה... נתתי לך חומר למחשבה!!! (עד שאתה לא עונה תשובה על השאלה הזו... אל תדבר על אותו חבר כנסת... לא בגלל שאסור לדבר עליו... אלא בשביל להזיז אותך שתתחיל להתעסק עם עצמך ותעשה שיעורי בית עצמיים)

עד כאן דברתי השקפתית למה אני לא מתעסק עם הפוליטיקה ואני מתמקד בעבודה העצמית שלי... אבל עכשיו בינינו... עזוב השקפה... כמו חבר... אם אתה אוהב את עצמך ואתה לא מזוכיסט... אני ממליץ לך בחום להתנתק מהמידע... להתנתק מהעיתונים... ולאו דווקא משיקולי ביטול תורה ודבקות בה'... **פשוט משיקול של איכות חיים!!!** אם אתה לא מבין על מה אני מדבר... אתה פשוט מוזמן לקרא את העלונים שלי לפני שמונה שנים... אתה תפגוש שם בן אדם פצוע... יש בנימה שלי עלבון אישי... אני באופן אישי נעלבתי מיאיר לפיד שהוא מזלזל בלומדי תורה... אני באופן אישי הסתובבתי ברחוב והרגשתי מותקף... הרגשתי שאני אך עשוק ורוצץ כל הימים ואין מושיע... ויש הרבה חרדים שככה מרגישים עכשיו!! אז זהו... שכיום אני כבר לא מרגיש ככה... נאמרים אותם משפטים באותה מליאת כנסת ומסתמא בצורה הרבה יותר אגרסיבית... ובכל זאת אדון אז נדברו מהלך מחוץ ברחוב... מחבק את העצים... אני אוהב את כולם וכולם אוהבים אותי... אני לא מרגיש מותקף... והכל בסדר... מה קרה?? מה נשתנה?? פשוט אדון אז נדברו בחר להישאר בבית שלו ולא לרוץ כל רגע למשכן הכנסת לראות מה מדברים עליו... תבין: מילא הייתי חבר כנסת... אין מה לעשות... **אני פה! תקוע פה!** איש יהודי היה (תקוע) בשושן הבירה... מי שנמצא שם אני באמת מרחם עליו... אבל אני ואתה הרי לא מקבלים משכורת של חבר כנסת... אף אחד לא מחייב אותי להיות ב"שימוע" הזה ולספוג את כל הרפש והטיט של ה"מי שאחזו קרדייקוס"... הזה... אז למה להעכיר לעצמי את המצב רוח?? משנכנס אדר מרבים בשמחה. עזור לעצמך בחיים.. עזוב בן אדם.

כזה דבר!!! אתה יודע מה... בא נקרא לזה **כיתה מקדמת**... בכל בית ספר גדול מצטברים כן וכן ילדים שיש להם קשיי למידה והם בקצב אחרי כולם... ובשביל זה יש **כיתה מקדמת**...

אז יתכן שבכלל ישראל ישיהודים שגדלו בחממה של קדושה וטהרה ובאמת אין להם כ"כ הרבה מלחמות מול עצמם... מה שנקרא "קדישי דארעא ישראל... ובן של קדושים דלא ידעי צורתא דזוזא..." ואני מוכן לקבל כזו גירסא שיש אנשים כאלו שקדושים מרחם והם יכולים להרשות לעצמם כבר מגיל צעיר להילחם מלחמות ה'... אז בשביל זה אני מתכבד להציג בפניך את **הכיתה מקדמת** של אלו **שלא זכו** להיות כאלו מחוננים ויש להם עדיין מה לעבוד על המידות שלהם... **ואני פה בשביל לגלות לך שיש כיתה כזו!!!** קיימת כזו גישה ביהדות שאני דבר ראשון מתקן את **עצמי**... דבר ראשון אני נאבק מול המידות רעות שלי ומול הבנט והיאיר לפיד והליברמן **שבי**... לא יודע... אנחנו מאוד מזועזעים מדברי הבלע והגידופים של שר האוצר מול התורה ולומדיה... מי שנמצא שם בכנסת הוא באמת צריך לעשות קריעה... אבל מי שכמוני זרוק אי שם בחיפה... מה אעשה שלפעמים אני מוצא את עצמי גם מדבר קצת בצורה שכזו... בינינו... אני ואתה מתוך המערכת עצמה... לפעמים יש לנו רגעים של מרמור וזעמנות... אופף... הרבנים כל היום אומרים לי מה לעשות... חוסמים לי... ומכתיבים לי את החיים... אה?? מכיר את השיחות השקטות האלו שאני ואתה מוציאים קיטור... ומרגישים נחיתיים שאנחנו לא שוים כלום כי... אנחנו חרדים... ואז אנחנו מדברים כמעט כמו... כמו... כמו...

ותאמין לי!!! שכשאתה מרגיש שהתורה שלי לא שווה... זה הרבה יותר כואב לרשב"ע מאשר שליברמן אומר את זה... (מכל הסיבות שבעולם...) אז תגיד לי: יש לי זמן להתייחס לליברמן?? אדרבה... אם כבר... הוא מזכיר לי להתחיל לעבוד עם עצמי!!! **הוא מחדד לי את העמדה שלי!** בינינו... כשליברמן אומר שלאברכים לא מגיע כסף כי הם לא משרתים את המדינה... זה מעצבן אותי... מזעזע אותי לשמוע משפטים כאלו... למה?? כי אני פתאום נתקף בהכרה הפנימית החבויה בי עמוק עמוק בתוך הלב שאני יודע שהתורה זה אילנא דחיי והיא מגנא ומצלא וכו' וכו'... אז קדימה... עזוב אותו... בא נפנים את זה יותר ונחיה את זה יותר... ובינינו... יש לי הרבה עבודה בהפנמה הזו... כשאני אפנים עד כמה הוא לא צודק... אני אעריך הרבה יותר את הלימוד שלי... לאשתי יהיה הרבה יותר כח לצאת לעבוד בשביל הלימוד של בעלה... בקיצור: יש לנו הרבה מה לעשות בשיעורי בית האישיים שלנו...

ואתה יודע מה?? אם כעת מדברים על גיורים רפורמים... וצפה השאלה: מיהו יהודי... סליחה על השאלה: אני שואל אותך: באמת מי הוא יהודי?? **אתה!** אתה כן יודע להסביר לי מה מהותו של יהודי...

אני אזרוק לך שאלה רטורית: הרי נח היה צדיק תמים לא פחות מאברהם אבינו... ובכל זאת נח הצדיק הוא לא יהודי ואברהם אבינו כן... זאת אומרת: נח היה חרדי לדבר ה' לכל דבר ועניין... זה לא סתירה שהוא לא יהודי!!! ננו... אם ככה: מה זה יהודי?? מי אמר... אולי גם אני חרדי גמור וצדיק תמים ומדקדק קלה

הנושא שלי כל הזמן??? החילונים האלו... וה' ישמור איך הם מזלזלים ביידישקייט... ואיך הם מזלזלים בלומדי תורה... בום בום בום... הם לא בסדר... והם חוטאים ופושעים ורח"ל ומה יהיה...

זה היה הגישה שלי לפני שמונה שנים כשעדיין הייתי תחת הרושם של גיל הבהרות... אבל ב"ה חזרתי מהר לכור מחצבתי... אחרי החתונה שוב חזרתי לקוטב הצפוני... שוב מצאתי את עצמי מהלך ברחובותיה השוממים של חיפה המעורבת... מתמודד מול "חזירי בר" (תרתי משמע...) ושוב חזרתי לחינוך המוכר שגדלתי עליו מגיל ינקות... עזוב את השני... תפסיק לחנך את השני... **תתחיל להתעסק עם עצמך!!!** תתחיל לטפל ביאיר לפיד **שבר** ובנט **שבר**. כשתסיים עם עצמך תתפנה לחנך את השני.

זה התהליך שעברתי בכמה שנים האחרונות לחזור בחזרה לעצמי!!! וזו הסיבה שכבר למעלה מחצי שנה יש פה ממשלה נוראית שנלחמת נגד הקדוש והיקר ובאמת חובה קדושה להיאבק ולהילחם וכל הכבוד לנציגים שלנו שעושים את העבודה השחורה הזו... אבל אני???

אני עסוק!! עסוק עם עצמי... עם העבודה האישית שלי מול עצמי... ולכן באמת לא בסדר שכתבתי על עליית המחירים בחד פעמי בו בזמן שיש גזרות הרבה יותר חמורות... זה לא בסדר!!! אבל תבין... אני לא בזירה... אין לי את הלוקוסוס שיש לאחרים... אני עסוק במאבק יומי בשמירת עיניים בחיפה!!! יש לי חזירי בר מול העיניים **שאני!!!** אני צריך להיאבק עם עצמי להישמר מהם... אין לי אנרגיות פנויות להילחם על סגירת כבישים בחיפה ולהפריש את החילוני מאיסורא... מה אעשה... קודם אסיים עם עצמי ואח"כ אתפנה להפריע לחילוני לנסוע בשבת...

מאיפה יש לי פניות להילחם נגד חנויות פלאפונים... אני עסוק בלהיאבק עם עצמי לא להיכנע לאיש הקטן הזה שלוחש לי באוזן... תפסיק להיות כזה פאנאט... ננו... יש לי זמן לחנך אחרים??

אז שוב: שלא תבין לא נכון (ואל תתקשר אלי כשאתה קורא מאמר בדילוגים) צריך להיאבק נגד חנויות הפלאפונים האלו... צריך שמישהו יוביל מאבק עיקש נגדם... ובשביל זה יש עיתון ובשביל זה יש עובדי ה' מיוחדים שעוסקים בצרכי ציבור ויודעים להוביל מאבקים במקומות היותר קריטיים... וברוך שמוסר עולמו לשומרים... (וסתם ככה מותר לדעת שיש שבט מיוחד שנקרא שבט שמעון שעיקר שליחותו בתיקון השלם זה להיאבק ולשמור על המחנה...) אבל אני... תבין אותי... אני עדיין עסוק בעצמי...

עכשיו: מי שיתווכח איתי ויטען לי שזה לא נכון... אני לא יכול להתווכח איתו כי תכל'ס... לא ככה חונכנו!!! בגדול... אנחנו כן גדלנו על הפגנות נגד חילולי שבת ונגד חנויות של מאכלות אסורות... יש כזה דבר!! אי אפשר להתעלם מהגישה והחינוך שאנחנו כן צריכים להיאבק כדי לשמור על היהדות החרדית ועל כלל ישראל... הכל טוב ויפה...

אני רק אומר שאני לא גדלתי על זה!!! ואני רק פונה לאלו שלא סיימו לעבוד עם עצמם... שידעו שיש

האומר לאביו ולאמו לא ראיתיו - שבוע

שעבר...

בשבוע שעבר קראנו בתורה שמושה רבינו קורא לה' אלי ויאספו אליו כל שבט לוי ואז משה רבינו מצווה אותם חגרו איש חרבו... והרגו איש את אחיו וכו'... ואכן משה רבינו משבח אותם לפני מותו: האומר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע... ויש לי קושיה מאוד פשוטה: הרי שבט לוי היו עשרים ושתים אלף איש!!! לעומת זאת מספר הנהרגים בחטא העגל היה בסה"כ 3000 איש... ויפול מן העם ביום ההוא כשלושת אלפי איש... אם ככה: איך משה רבינו משבח 22.000 איש על זה ש-אומר לאביו ולאמו לא ראיתיו... הרי במקרה הטוב רק 3000 לויים מתוך 22.000 עשו את זה... (וגם זה קרוב לודאי שלא... לא כל החוטאים בחטא העגל היו בדיוק המשפחה הקרובה של שבט הלוי...) אז איך אפשר לשבח 22.000 איש שאמרו לאביו ולאמו לא ראיתיו כשרק 3000 איש נהרגו שם?? (האמת אפשר קצת לתרץ שסו"ס הלויים שהיו ראויים לעבודה "ולתת עליכם היו ברכה" היו הרבה פחות... רק 8000 לויים... אבל עדיין זה קשה...) ואפשר לומר ע"פ זה על דרך הדרש:

שזה בדיקו ההבדל בין שבט לוי ל-שוטר תנועה!!! כששוטר תנועה יוצא לעשות סדר בכביש... הוא חייב לספק תוצרת... הוא מוכרח להביא קצת דוחו"ת... אחרת ישאלו אותו מה עשית?? אין לו ברירה... נהגים יקרים... תעשו טובה... קצת עבירות תנועה... יש פה בן אדם שצריך לתת דוח"ת (תרתי משמע) שהוא עשה משהו... הוא מוכרח להביא איתו טיפ טיפה תוצרת של דוחו"ת... והנה משה רבינו קורא לשבט לוי ובאיושהו מקום הוא ממנה אותם להיות השופטים ושוטרים של עם ישראל... (כן... לדורות זה כך, שבט הלוי היה הורע הבנאית של העורף!! הם אחראים על האכיפה של דיני התורה "בשערך... בתוך גבול ישראל... עם ישראל הם צבא החזיתי מול האויב והלויים הם השופטים והשוטרים שתתן לך בשערך... יש למתחים האלו הגדרות צבאיות גם בדורות... ואני לא זוכר אותם טוב שכך)

לוי יוצא לשטח וכעת משה רבינו רוצה לראות שהוא אכן נאמן לה' "ואומר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע..." ותכלס... הוא לא מצא משהו שחטא בהשתחוויה וכו'...

אז הלוי חוזר בידיים ריקות... ושמה לבשר שלא מצאתי עוון במשפחה הקרובה שלי וגם לא בכל השכונה שלי... אה... אבל משה רבינו משבח את מי שאומר לאביו ולאמו לא ראיתיו... וזה כדאי "לתת עליכם היום ברכה..." אז מה!!! אני לא שוטר תנועה... אני לא צריך לחזור הבייתה בכל מחיר עם דוחו"ת... אם יש צורך לקנא קנאת ה'... נעשה מה שצריך לעשות וקנאים פוגעים בו... אבל אם אין או אין... וברוך ה' שאין!!!

ועל זה משה רבינו משבח אותם "האומר לאביו ולאמו לא ראיתיו..." מי??? גם אותו אחד שלא הרג את אביו ואמו... עצם הנכונות לעשות מה שצריך לעשות... זה הסיפור!!! לא חייבים להביא תוצרת... אין צורך בלגרור גופות... ממש ממש לא... ---

זה נשמע וורט די טפשי... מה נעשה שלא כולם מבנים את זה... יש כאלו שאם כתוב להם על המצח שהם קנאים... אז הם חייבים לסחוב איזה גופה ולהגיד הנה... עשיתי משהו היום... הם חייבים לתלוש איזה מודעה כדי להצדיק את הגנידת שלהם... אז זהו שלא!!! תהיה רגוע... משה רבינו משבח את שבט לוי גם אם הוא לא יתרוג את העיר שכם... גם אם הוא בסוף יבין שאין סיבה לעשות משהו... משה רבינו יזהר את הנכונות והוא יתן לו ברכה ויזהר אותו במעשרות גם אם הוא לא יבא עמוס דוחו"ת... אין צורך להיות בלחץ בנושא של קנאות... לא צריך להסתובב ברחוב ולחפש טרף... צריך להסתובב עמוק עמוק במעמקי הנפש ולבדוק שהכוונה שלי לשם שמים גרידא... ודו"ק.

פרק ב': סיפור מתח!!! ההטבלה של המתים עבדים כנענים...

תקציר משבוע שעבר: פתחנו עם גברת לוי שילדה בשעתו"מ בדיקו בערב פסח, כך שהיא טמאה לידה גם בפסח ראשון... אח"כ עברנו ר' חצקל הסוחר הממולח שעשה עיסקא חפזה וקנה 200 עבדים כנענים... ועתה הוא במתח גדול... הוא חושש שבדקה ה-99 יהיה פה מחטף של התגיירות המונית... אולי אפילו בחסות הממשלה הנוכחית...

בשעת לילה מאוחרת התקיימה התייעצות חירום בביתו של אחד מהסנהדרין... והוא בנה להם תכנית ביצוע מפורטת איך "לתת עליו עול מלאכה במים כדי שתהא נראית כטבילת עבדות שאפילו יאמר הוא לשם בני חורין לא קנה עצמו ולא יהיה ממשות בדבריו..." יום אחד ר' חצקל קורא לכל העבדים... יוצאים לטיול חווייתי בכנרת... בננות!!! החברה שם כולם אלופים בשחיה... (רובם מגיעים במקור בכפר דייק באפריקה) ונכנסים ליאכטה... ר' חצקל מתואם עם הנהג... וכשמגיע הרגע... ר' חצקל מתקרב להגה... והופ! עושה סיבוב חד וכולם עעעפים למים... איזה כיף חיים... צוללים... משתכשים... ר' חצקל לבנתיים מכוין שטבילה זו תהיה לשם עבדות!!! והם שם חוגגים... שימשיכו לחגוג... ואז!!! באלגנטיות לפתע "נופל" לר' חצקל כמה שטיחים ומזרונים לתוך המים... ור' חצקל צועק לעבדים... הההלו... נפל לי משהו לתוך המים... מהר להביא לי את זה!!! העבדים רצים... שוחים במהירות גדולה... ומביאים לו... הנה!!! כעת התקיים "וצריך לתקפו במים" לבנתיים עומדים שני עדים ביאכטה סמוכה... עוקבים אחרי העבדים... איך שכולם נכנסו לגמרי בתוך המים... ושכולם עשו שם פעולה של שירות שמבטאת עבדות... וזהו!!! סיימו את המשימה של הטבילה לעבדות

---סו"ס עברנו את המשימה של הגיור לשם עבדות בשלום... סו"ס נכנסים לשגרת חיים עם 200 עבדים כנענים שהם אמנם כל היום רוצים לישון... (י קבין של שינה ירדו לעולם ט' נטלו עבדים) ר' חצקל מנסה להפעיל אותם כדי שיהיו שוים את המחיר... מידי פעם הם עושים מהומות באזור... סו"ס מרבה עבדים מרבה גזל וכל פעם עבד אחר נתפס עם איזה כיום שהוא ניסה לעשות... בקיצור: זה לא נעים ולא תכלס... תושבי השכונה לא מתלהבים במיוחד מהדיירים החדשים משכבת סוציו אקונומי נמוך ביותר שנפלו עליהם ככה ביום בהיר...

ועל כולנה... חג הפסח הלך והתקרב... הגיע ז' בניסן ור' חצקל מתכוון לעלות לירושלים... הוא משאיר את העבדים בבית... (הוא לא חושש שהם יברחו לו... שהרי זה בכלל "ולא יחמוד איש את ארצו בעלותך") ר' חצקל מגיע לירושלים... ואז כולם נגשים אליו... אל תשאל... יש עליך נייעס בבית המדרש... כולם מדברים שעשית בשכל שקנית עבדים והתנית מראש עם המוכר בתנאי שהם לא יצטרכו למול... ר' חצקל השתומם... מה? על מה אתם מדברים? עשיתי בשכל? איזה שכל?? עשיתי תנאי... איזה תנאי בראש שלכם?? בקיצור: ארך לר' חצקל חצי שעה להבין מה הסיפור... ומה מתברר?? שבשבועיים האחרונים יש נייעס בבית מדרש... איך ר' חצקל יעשה קרבן פסח... הרי "כל עבד איש מקנת כסף ומלתה אותו אז יאכל בו..." ולפי רבי עקיבא "אז יאכל בו" הולך על האדון... שהאדון לא יכול לאכול קרבן פסח עד שהוא לא מל את העבדים ואז התחילו פרשנויות... יש כאלו שטענו שר' חצקל הוא תלמיד של ר' ישמעאל שסובר ש"אז יאכל בו" הולך על העבד... אבל תכלס... כולם יודעים שר' חצקל הוא תלמיד מובהק של ר"ע... אז הפרשנים הגיעו למסקנה שר' חצקל כנראה התנה מראש עם הגוי שהוא קונה אותם על מנת שהוא לא מל אותם... ורק אז קי"ל שזה לא מעכב...

בקיצור: ר' חצקל החויר כסידו!!! רבותי... לא דובים ולא יער... הפרשנות לא נכונה... כשקניתי את העבדים לא התנית שום דבר ולא חשבתי על כלום... שכחתי מזה לגמרי... היה כזה לחץ וחפזון שלא התנינו ולא כלום... ר' חצקל כמעט קרס מתעלף... אני בהלם... שכחתי לדבר על חיוב מילה של העבדים... רגע... אז מה יהיה עם הקרבן פסח שלי?? ר' חצקל רתח כמעט... הוא התחיל להסתובב כארי בסוגר... סטופו!!! עד כאן!!! העבדים האלו מספיק הצליחו למרוט לי את העצבים בחודשים האחרונים... מאז שקניתי אותם כל הזמן מספקים לי כותרות ומאמגרים אותי בהרפתקאות... עד כה עוד החרשתי... אבל כעת שהם מאיימים על הקרבן פסח שלי!!! עד כאן!!! ר' חצקל רץ מהר לסנהדרין קטנה שבהר הבית ליעוץ דחוף... עכשיו ערב פסח ואני נחוש להקריב קרבן פסח!!! ובכל מחיר!!! טוב... אמרו לו סנהדרין... אם אתה כ"כ נחוש להקריב קרבן פסח אז תחזור מהר הבייתה... תתפוס את העבדים לשיחה לבבית... ותנסה לשכנע אותם בדרך טובה למול את עצמם... ר' חצקל חזר ברגלים כושלות לביתו... אה... אני לא נותן לזה הרבה סיכוי... כי מילה- אי אפשר לכוף את העבד לעשות... (כי מילה זה גירות לכל דבר ואי אפשר לכוף אדם להתגייר) ויודע צדיק נפש בהמתו והסיכוי שהשייגצים האלו פתאום יסכימו לעבור ניתוח באמצע החיים הוא סיכוי קלוש... (אם אם כמעט כולם יסכימו... מספיק אחד שלא יסכים והוא תוקע על את כל הקרבן פסח)... ר' חצקל בכל זאת ניסה... ביקש... הסביר... שכנע... איים... ושום דבר לא עזר!!! דבריו נפלו על אזניים ערלות (תרתי משמע)... החברה לא "בקטע..."

ר' חצקל הסתובב הלך חזר בבית והכריז שוב ושוב: אני השנה עושה קרבן פסח בכל מחיר!!!! לא מעניין אותי כלום... אם הם יסכימו לימול מה טוב... ואם לא אני אמכור אותם בחזרה לגוי... ואם לא אמצא מישהו שיקנה... אני אפיקר את כולם... לא מעניין אותי כלום!!! אני השנה עושה קרבן פסח יתהפך העולם!!! גדולי העסקנים נכנסו לתמונה... מנסים להפעיל לחץ על העבדים לימול... במקביל מחפשים איזה גוי באזור שמוכן לקנות עבדים... אבל הפרשיה הספיקה להתפרסם... והגויים קלטו שיש להם פה קלף מיקוח והחליטו לעשות בלוק חוסם להכריח את ר' חצקל להוריד את המחיר לאפס... ר' חצקל רץ מהר לירושלים ליעוץ חירום האם להפקיר את העבדים או למכור לגוי... ושם מישהו הציע רעיון מבריק... עזבו... אל תמכרו לגויים... לא מוכרים בלחץ... (מי שמוכר בלחץ נאלץ להוריד מחיריים)... בא נחפש יהודי צדיק וירא שמים שהוא במקרה טמא עכשיו ובלאו הכי הוא לא מקריב קרבן פסח... תמכור לו את העבדים או יותר נכון תקנה לו אותם כמו מכירת חמץ... שהעבדים יהיו שלו לכה"פ עד אחרי פסח ואז הם יחזרו אליך ותמכור אותם בישוב הדעת... אוהו... זה רעיון מצויין... הזמן דוחק והשעון דופק... היום י"ג בניסן... עד מחר זה חייב לקרות...

עכשיו: לך תחפש בירושלים יהודי שלא מקריב קרבן פסח... ופאן!!! גברת לוי נכנסה לתמונה... זכר את גברת לוי מלפני שבוע שילדה ביום י"ב בניסן... אוהו... ר' חצקל ניגש לבעלה של גברת לוי וביקש ממנו אם תוכל לבקש מאשתך שתסכים לקנות ממני מאתיים עבדים במחיר סמלי אבל בתנאי שאין לבעלה רשות בהם... (אחרת בעלה לא יוכל להקריב קרבן פסח)... הרב לוי רץ לבית חולים שערי צדק... והתחיל לדבר איתה... רוצים לתת לך מאתיים עבדים... היולדת הטריה בקושי הבינה מה רוצים מהחיים שלה... מה עכשיו מאתיים עבדים על הבוקר... יש לי פה תינוק... תנו לי לחיות... הרב לוי ראה שזה לא עובד... והוא החליט לדבר בשפה שלה: נכון עבוד חודש ושבוש יש לנו קרבן יולדת... נכון אנחנו נחשבים עניים ואנחנו ככל הנראה נאלץ להקריב קרבן יולדת עניה... אם עכשיו תסכימי לקנות את המתים עבדים האלו... יש לנו מעכשיו דין של עשירים והקרבן יולדת יהיה של יולדת עשירה... הופה!!! כאן התחלת לדבר... גברת לוי הסכימה... בבית חולים שערי צדק נעשה קנין... ובאותו רגע ר' חצקל התפטר מהעיסקא הפחות מוצלחת שהוא עשה בחייו... והוא אץ רץ לרועה הרגיל אצלו לקחת ממנו כבש בן שנה ולקשור בכרעי המיטה... אמנם לפי הסיכום מיד במוצאי החג המתנה חוזרת אליו... אבל הוא כבר סיכם עם ר' לוי שחמשה עבדים הוא משאיר אצלו מדין נושא בעול עם חבירו... ושיתמודד איתם... העיקר שיהיה לו קרבן עשיר... קורא יקר... נראה לי שהפעם יש הרבה טעויות... לידעתך!!!

(המשך...) למה פרשת ויקהל לא משעממת???

אז רגע... רגע לפני התשובה... אני רוצה טיפ טיפה לחדד את השאלה: אני כעת מדבר על אנשים כמוני וכמוך שאנחנו יראי שמים באמת... (אני לא מדבר כעת על יראת שמים מזוייפת...) וכשה' אומר משהו אז אנחנו עושים רצון ה' בלי תכמות!!! **ובכל זאת!!!** אני לא צריך לספר לנו שגם לאנשים כמונו יש כל מיני מחדלים כאלו... שנכון... ה' לא מרשה... אבל בכל זאת משהו שם מתפקשש... ואין צורך להנהן בראש... כל אחד מאיתנו יודע טוב מאוד במה מדובר... (כל אחד והחולשה שלו... אצל אחד זה קימה מאוחרת... אצל השני זה נייעס... אצל השלישי זה בדקויות מסוימות של קדושה וכן הלאה) ואני שואל: אז איך זה קורה לנו?? איך זה בורח לנו?? הרי אנחנו יראי שמים... איך גם ליהודי ירא שמים קורה שהיצה"ר מצליח להוציא ממנו מחדלים על הגבול של קרוב למידי?? מה התשובה??

התשובה היא משהו כזה שהולך עם הרבה נקודות..... וחצאי משפטים כאלו. הרי כן: בטח!!! אסור לדבר לשון הרע!! בטח- צריך לשמור על העיניים... מה פירושו. ברור... נישט שייך... ברור שצריך לשמור על העיניים... **נו... אז קדימה... תחיל כבר לשמור על העיניים??** כן... ברור... נכון... זה באמת לא בסדר... צריך להתחזק... מה חשבת... ברור... זה לא צורה של יהוד... מה... זה באמת לא בסדר... **הבנת מה אמרתי פה עם כל הנקודות האלו???** בקיצור: ברור... נכון... ונישט שייך... ויש לי עוד רשימה של מילים (אפילו באידוש) שאני יודע להגיד אותם... ותכל'ס בשורה תחתונה לא הייתה פה החלטה **מעשית!!!** היו פה כל מיני חצאי משפטים בחומרת העניין... בכמה שזה לא בסדר... וכמה שצריך להתחזק... וזה האמת גרוע מאוד... ומה עושים... וה' ירחם... ואי אפשר ככה להמשיך... ותכל'ס לא היה פה את השלב שנקרא: **ויעשו!!!**

זה נשמע מוזר... זה נשמע אפילו טיפה קטנוני... כי מדובר בבן עליה אמיתי... עובד ה' ירא שמים... שעבודת ה' שלו זו עבודת חיים... וברור לי שבתור יהודי צריך לשמור על העיניים ואסור לדבר לשון הרע וצריך להאמין בה' שהוא קיים... וזה המושגים הכי בסיסיים אצלי... אבל יש עוד משהו נורא פשוט... את ההחלטה המעשית הסופית שנקראת **ויעשו!!! ויעש** לולאות... **ויעש** קרסי נחושת... **ויעש** יריעות עזים, **ויעש** מכסה לאוהל... **ויעש** את הקרשים, **ויעש** את הבריחים... ההחלטה הסופית שנקראת **ויעשו!!!** כל זמן שלא מגיעה ההחלטה הסופית הזו לא יקרה פה כלום... אתה יכול לקרוא את כל פרשת תרומה ואת כל פרשת תצוה וגם את פרשת כי תשא... והיה כתוב שם את כככל הציווים שה' מצוה **ועשו** לי מקדש, **ועשית** ארון, **ועשית** שלחן, **ועשית** מנורת... ואל תתפלאל!!! שאחרי כל מה שה' מצוה ועשית בפרשת תרומה... נכון... ה' ציוה... דיבר... ביקש... ובסוף יתבר **ששם דבר לא נעשה!!!** אה... ה' ציוה?? אה... ה' דיבר ברור... אז איפה זה??

נכון... ה' דיבר... וברור... ובטח... וצריך להתחזק... ועובדים על זה... וצריך לתפוס חזיון... ותכל'ס שום דבר לא יזוז... ולכן אם מקודם שאלתי שאלה: שפרשת ויקהל זה נשמע פרשה מיותרת... שהרי הכל כבר כתוב בפירוש בפרשת תרומה... אז זהו שלא!!!

יש הבדל של **שנות אור** בין פרשת תרומה לפרשת ויקהל... ההבדל הוא שבפרשת תרומה **ה' ציוה** להאמין בו, **ה' ביקש** לשמור על העיניים, ה' הביע את רצונו שלא נדבר לשון הרע, ה' ממש מבקש שנעבוד אותו עם כל הלב ולא נפזול ולא נתור ימינה ושמאלה... ואילו בפרשת ויקהל מגיעה ההודעה המרעיש... שאל תשא... זה אכן קרה בפועל!!! ה' לא רק ביקש שנעשה... אלא באמת עשינו מה שה' ביקש...

פרשת ויקהל מלמדת אותנו ש-**ההחלטה לקום ולעשות ולבצע בפועל!!!** זו... זו סוגיה בפני עצמה... אתה יכול לדעת הכל... להיות ירא שמים מרבים... תכל'ס... מניסיון... אם לא יהיה את הרגע שתקום על שני רגליך האחוריות ותחליט לגשת ל-**ויעשו!!!** זה לא יקרה!! לא!! לא יקרה!!

יש הרבה בחורים בני עליה ויהודים יראי שמים מרבים שיש להם את פרשת תרומה... יש להם המון המון נכונות ונדיבות לב... הם מאוד מאוד רוצים לקום בבוקר... מאוד רוצים להתחזק... אבל מה נעשה... זה לא מספיק... עם כל הכבוד- זה שיש לבחור הזה **פרשת תרומה**, זה עדיין לא אומר שיש לו **פרשת ויקהל!!!**

ויש המון אנשים שמתבלבלים בין פרשת תרומה לפרשת ויקהל... רוב האנשים לא מבינים מה צריך את שניהם... בררתי עליו... ראיתי שיש לו כוז פרשת תרומה... יש לו כוז נדיבות לב בעבודת ה'... והוא כזה נשמה טובה (והוא באמת נשמה טובה... אין פה טעות בדיאגנוזה) הוא כ"כ רוצה להתחזק... אז מה צריך עוד לברר האם זה קורה בפועל??

אז בבקשה!! בדיוק בשביל זה יש לנו את פרשת ויקהל!!! הההללו... אתה צודק... מי שיש לו פרשת תרומה הוא באמת הערלעכר ייד... הוא באמת נשמה טובה... אבל סו"ס עדיין יש פרשת ויקהל... **והיא פרשה לא מיותרת בכלל!!!** גם אחרי התרומה והנדיבות לב שזה דבר גדול בפני עצמו... עדיין צריך את המיומנות לגשת ל-**ויעשו!!!** לקום ולהחליט אני מבצע את זה בפועל!!! אני מהיום קם בבוקר- בקודה!! סוף פסק!! זה לא רק חשוב מאוד... וה' יעזור... וצריך להתחזק... והוי איך שאני רוצה... כל זה טוב בשביל פרשת תרומה... תכל'ס... יום אחד אתה צריך לקום או בעצבים או בשמחה ולהחליט אני קם בבוקר!! **ויעשו!!!** אני תופס את עצמי לידיים... אני מתנתק מהרשת... אני מתחיל לשמור על העיניים שלי... ולפעמים זה ממש אבסורד!!! יש פה בן עליה שיש לו את כל הנתונים להיות צדיק גמור...

ורק מה חסר פה?? **את הטופס ארבע שנקרא: ויעשו!!! לקום ולהחליט: זה קורה!!** כן... זה מאוד מזכיר את התחום של הפשרת קרקעות ואישורים שצריך להביא בשביל בניה... שאתה יכול לעבור בהצלחה את כל הפרוצדורה המייגעת ויש לך כבר כמעט את כל האישורים בידיים... אבל עדיין!! עדיין יש טופס אחד סופי שנקרא **טופס ארבע**... אם אין לך את זה לא עשינו כלום!!!! מהו הטופס ארבע של יהודי עובד ה'??

זו ההחלטה לביצוע מעשי כעת ועכשיו!!! תבין: יש יהודים חלשים שיש להם שכבות של מחדלים בעבודת ה'... ואצלם הנפילות הרוחניות תקועות בחוסר יראת שמים... ביצר הרע שעובד שעות נוספות (והם נותנים לו...) בעצלות... בחוסר נכונות... בחוסר אמונה... בקיצור: חסר להם אישורים בסיסיים לאישורי בניה... אבל אצל עובד ה' יכול להיות שיש לו כמעט את כל האישורים ואת כל הסמכים... יש לו מספיק יראת שמים ומספיק נכונות ורצינות והבנה... ורק חסר את הצעד הסופי של ההחלטה המעשית... זה קורה!! זה קורה היום!! ואני כעת ניגש לפרטי הביצוע הטכניים!!! (תסלח לי... אני הייתי ממליץ בשלב הזה לעזוב את הספרי חזיון

בצד... תפסיק לברוח אליהם כל הזמן בתירוץ שצריך להתחזק... סייענו עם הדיבורים... כעת נגשתי לפרקטיקה... לפעמים ספרי חזיון עלולים להיות סוג של בריחה... כמוכן שזה נכון רק לאלו שמתקשים לבצע... כי בדרך כלל ספרי חזיון זה חמצן נחוץ) זו העבודה של פרשת ויקהל!! לספור כמה פעמים כתוב ויעשו!!! ולדעת שגם אחרי שכתוב בפרשת תרומה "ועשית" עדיין ה"ויעש" הוא בשורה!!!

---אז שוב: כמוכן... אי אפשר לזלזל במי שיש לו רק את פרשת תרומה... מה שיש לו יש לו... סו"ס פרשת תרומה זו רגם פרהה בפני עצמה בתורה וחולקת מקום לעצמו... אבל סו"ס אנחנו הרי ויום יום אחד לצוות לראות פה את הקמת המשכן... אתה רוצה הקמת המשכן? בשביל זה צריך את פרשת ויקהל!!! ולא

להשתעמם ממנה... לא להגיד נו... הבנו את העניין... **כן... זה מוכרז!!! אחד מהסימנים המובהקים** של מי שלא שייך לעולם העשייה... זה שברגע שאתה מתחיל לדבר איתו בשפה של פרקטיקה... תכל'ס דיברנו... סיכמנו משהו... הגענו להבנה שזו הנקודה וכתה... קדימה... בא נדבר תכל'ס... מה הלו"ז לשבוע הקרוב?? מה אנחנו עושים עם זה?? פתאום!!! פתאום הוא מאבד סבלנות... נו... בסיידר... הבנתי את העניין... הלאה... מה אתה טוחן שוב ושוב... תעבור לנושא הבא... **אז זהו!!! תדע כלל**: ברגע שזה מתחיל להיות משעמם... כנראה שמהו פה מתחיל לקרות!!! משהו פה מתחיל לדגור באותו מקום... וסימן שמתחילים לחפור יסודות במגרש... **ואתה יודע איפה רואים את זה הכי בולט???**

במגילת אסתר!!! מגילת אסתר היא מרתקת!!! סיפור מתח... עדי! עד פרק ט'... מפרק ט' פתאום נהיה ממוזה משעמם... **על כן** היהודים הפרזים, **עושים וועשה** אותו ימי משתה!! **ויכתוב** מרדכי... **לקיים** עליהם להיות **עושים וועשות** אותם!! **וקבל** היהודים!! **על כן** קראו!! **קיימו וקבלו**... ושוב: להיות **עושים וועשות** והימים האלה נזכרים **ונעשים וועשות** ולא יעברו... **ותכתוב** אסתר... **לקיים** את **אגרת** הפורים!! ושוב: **לקיים** את **ימי** הפורים, כאשר **קיים**, ומאמר אסתר **קיים**, **ונכתב** בספר... שמת לב כמה פעמים כתוב את המילים נעשים ועשה ולהיות עושים?? כמה פעמים כתוב קיים לקיים?? מה יש?? ויכתוב מרדכי... ותכתוב אסתר... ונכתב בספר? מה קרה פתאום שחוזרים שוב ושוב על אותם משפטים???

מה התשובה??? הנה... פה הגענו לפרשת ויקהל של המגילה!!! עם כל הכבוד למגילת אסתר... כל הסיפור מתח שכתוב שם... הוא סיפור מאוד טוב ונחמד או בשביל להירדם איתו בלילה או אפילו במקרה הטוב להיכנס איתו לאורות של פורים של שיכור שבוכה- ותוסף אסתר ותדבר... אבל אם אתה רוצה באמת להפוך את היום הזה **לקיום אמיתי בעבודת ה'!!!** אם אתה רוצה לתרגם את ימי הפורים האלו **לקבלת התורה ברצון שלא יעבור מתוך היהודים**... (ולא יעבור גם בבין הזמנים) פה צריך את פרק ט' ששם מרדכי ואסתר **מקבעים** את ימי הפורים!!! **ולקבע** זה להיות **עושים וועשות** ושוב **לעשות** אותם, **ועשה** אותו!! **ותכתוב ויכתוב** לקיים!! ושוב לקיים!! ואין מילה אחת בפרק ט' מיותרת... אדרבה תלמד את פרק ט' בעיון ותראה איזו עבודה יסודית היתה שם... איך לקחת את הפורים ולהפוך אותו מבימים ההם --בזמן הזה!! איך לקחת את פרשת תרומה ולתרגם אותה לפרשת ויקהל...

ואסיים בסיפור מעניין: אני מכיר בחור בן עליה שהיה לו כמה קשיים והתמודדויות נפשיים בנושאי תלות וכפייתיות ונשלח לפסיכולוג לטיפול למעלה מחצי שנה שהסתכם בהון רב... מדובר בבחור פיקח... ויום אחד הוא אומר לי... תקשיב: שמת לב לדבר מעניין... אני כבר חצי שנה הולך לפסיכולוג... ואחרי כל מה שהוא אמר לי... בשורה תחתונה הגעתי למסקנה שהוא בסה"כ אמר לי בדיוק מה שמרן ר' גרשון אדלשטין שליט"א אומר כל הזמן... לא להתייחס... להמשיך הלאה ללמוד... ולדעת שהכל דימוניות וכר... ואם ככה: שאל אותי אותו בחור: אז בעצם... בעצם למפרע... אני שואל את עצמי למה הייתי צריך ללכת לפסיכולוג ולהוציא כ"כ הרבה כסף... הרי מרן שליט"א אמר לי את זה בחינם אין כסף?? **אמרתי לו: נו... שאלת שאלה מצוינות!!! כעת תגיד אתה את התשובה... נו... קורא יקר... מה אתה אומר... מה התשובה??** התשובה היא: שכשמרן ר' גרשון אדלשטין שליט"א אומר שלא להתייחס ולהמשיך ללמוד... זה... זה שישות חזיון... אה... דברי אלוקים חיים... שמענו דברים נפלאים מאוד... באמת צריך להתחזק... כל אחד יקח את הדברים לתשומת לב... אה... איזה דברים נפלאים... כנתינה מסיני...

אתה מכיר את המשפטים האלו באידיש עם ה-אה... גיוואלדייג? אז זהו שכשהולכים לפסיכולוג!!! כאן המונה דופק!! כל דקה זה 15 שקל... וכל עשר דקות 150 שקל... והפסיכולוג אומר: אדוני היקר... אתה מהיום מפסיק להתייחס לפלוגי... לא מסתכל עליו... ואתה מתנהג כרגיל ומבין שהכל דימוניות!! ברגע שהמשפטים האלו יצאו מפי כבוד קדושתו של הפסיכולוג זה כבר לא דברי חזיון... פה ה-600 שקל ששילמתי דופק לי על הראש... אדוני... לא מפטפטים פה... אתה עושה מה שהפסיכולוג אמר לך... אחרת זרקנו פה 600 שקל לפח... וקיי"ל: חזקת אין אדם טורח בסעודה ומפסידה... אם אתה לא ניגש כעת וכשיו לבצע את הוראותו של הפסיכולוג הלכה למעשה אז אין טעם לחזור אליו שבוע הבא... וזו הסיבה שאתה יכול לשמוע שיחות חזיון משך שששנים ואתה יודע בדיוק מה אתה צריך לעשות ותכל'ס לא לזוז מילימטר... כי... כי יש פה **פרשת תרומה**... אבל אין את הדפיקה על השלחן של ויעשו!!! ויום אחד הגיע הפסיכולוג או המטפל הרגשי ואמר את אותם משפטים בדיוק... ופתאום זה קורה!!! פתאום השינוי נעשה... ולמה?? לא תמיד בגלל שהוא חידש לך איזה חידוש מיוחד... אלא בגלל שיש פה נכונות לשינוי מעשיו!! הדמטיות הפגישה הרשמית והתשלום בסוף הביקור והסיכום להיפגש שבוע הבא שוב... זה דופק על הראש ואני מפנים שצריך פשוט לקום ולעשות!! אני לא אומר שתמיד אפשר להפוך את הפסיכולוג... (כי לפעמים יש לפסיכולוג כן מה לחדש...) אבל בעבודת ה' בהחלט זה עניין של מיומנת שנוכשת לדעת בשלב מסוים לדפוק על השלחן ולהכריז: ניגשים לפרשת ויקהל!! ניגשים לביצוע!! המגרש נסגר ומוכרז כעת כאתר בניה... וניגשים ל--ויעשו!!!!!!